

PARAULES AI COMENÇAMENT del Consell Presbiteral 20 setembre 2017

Amb aquest consell presbiteral començam el curs pastoral, que posem en mans del Senyor. Nosaltres som només pobres treballadors de la seva vinya, servents inútils que volen exclusivament realitzar la voluntat del seu Senyor. La nostra primera actitud, és per tant, de pregària pel fruit d'aquest treball, perquè el Senyor regui el cor allà on sigui sembrada la seva Paraula i perquè la faci fructificar.

Començam el curs amb aquesta reunió a la qual estan convocats tots els sacerdots de la Diòcesi. El treball a la vinya és tasca de tots. Hem de convèncer-nos que és impossible realitzar-lo cada un pel seu propi compte. Per això necessitam espais de comunió com aquest, en què advertim que l'obstinació per anunciar Crist és comú i en què debatim i acordam les línies principals del nostre treball. Compartim un mateix sacerdoci; tenim el mateix Senyor i compartim la missió. Per això hem de créixer per ser un veritable cos presbiteral en el Senyor.

Com sabeu, fa pocs dies he tornat de Roma, on he participat en el curs de formació per a nous bisbes, que organitza la Congregació per als Bisbes. Durant 10 dies he pogut conviure amb 115 bisbes de tot el món, principalment d'Europa i d'Amèrica. D'Espanya estàvem els quatre bisbes ordenats el present any. Ha estat experiència forta d'Església, de comunió en el nostre ésser i en la nostra missió. Hem viscut el que significa formar part d'un col·legi i ser ministres de la comunió eclesial. Han estat també dies intensos en què hem rebut de grans experts formació sobre els aspectes més importants del ministeri episcopal. La trobada va culminar dijous passat amb l'audiència que el Papa Francesc ens va concedir.

El tema general de la trobada ha estat el Bisbe com a mestre de discerniment. El Papa, en el seu discurs, va recordar que el protagonista del discerniment és l'Esperit Sant, de manera que només pot ser mestre de discerniment qui és guiat per Déu. Només en el silenci de l'oració es pot escoltar la veu de Déu, aprendre les característiques del seu llenguatge, accedir a la seva veritat. Però la tasca de discernir correspon també a tot el poble de Déu. A aquest propòsit va dir el Papa unes paraules que ens poden resultar molt útils:

"El discerniment del Bisbe és sempre una acció comunitària, que no prescindeix de la riquesa del parer dels seus preveres i diaques, del poble de Déu i de tots els que poden oferir una ajuda, fins i tot mitjançant aportacions concretes i no merament formals"

"En el diàleg serè, que no té por de compartir i fins i tot de modificar el propi discerniment amb els altres: amb els germans en l'episcopat, als quals està sacramentalment unit, de manera que el seu discerniment es fa col·legial; amb els propis sacerdots, dels quals és garant d'aquella unitat que no s'imposa amb la força sinó que s'aconsegueix amb la paciència i la saviesa d'un artesà; amb els fidels laics, perquè ells conserven el "olfacte" de la veritable infal·libilitat de la fe que resideix en

l'Església: ells saben que Déu no disminueix en el seu amor ni oblida les seves promeses".

No puc llegir aquí tot el discurs, però no té desperdici. Indica una actitud del Bisbe, però també de qualsevol pastor: estar a l'escolta de Déu i a l'escolta del poble de Déu. Aquest és precisament el nucli del treball pastoral que es proposa per a la nostra Diòcesi i que tractarem en el primer punt de l'ordre del dia: discernir junts per créixer com a evangelitzadors.

Hem preparat un fullet, que recull l'esborrany que ja coneixeu. La setmana pròxima serà presentat en cada un dels tres arxiprestats de la Diòcesi. És important que il·lusionem a les nostres comunitats amb aquesta tasca, convidant-los a participar en aquest treball comú de discerniment.

Un altre punt important de l'ordre del dia és el que fa a les reunions arxiprestals. Val la pena la potenciar les reunions d'arxiprestat com a espais de pregària, de formació, de diàleg pastoral i de convivència fraterna. La formació permanent d'aquest any tindrà com a base el document "Ràtio fundamentalis institutionis sacerdotalis", que us facilitarem juntament amb una petita guia que he preparat, amb indicacions per a les reunions. S'assenyalen unes preguntes per a cada reunió amb la intenció de suggerir temes de diàleg i de reflexió.

Comencam un nou curs pastoral. Compt amb tots vosaltres per posar-lo en marxa i dur-lo a terme. Que l'Esperit guïi els nostres passos. I que Santa Maria, la Mare de Déu del Toro, ens acompanyi.

PALABRAS AL COMIENZO DEL CONSEJO PRESBITERAL 20 de septiembre de 2017

Con este consejo presbiteral comenzamos el curso pastoral, que ponemos en manos del Señor. Nosotros somos sólo pobres trabajadores de su viña, siervos inútiles que desean exclusivamente realizar la voluntad de su Señor. Nuestra primera actitud, es por tanto, de plegaria por el fruto de este trabajo, para que el Señor riegue el corazón allá donde sea sembrada su Palabra y para que la haga fructificar.

Comenzamos el curso con esta reunión a la que están convocados todos los sacerdotes de la Diócesis. El trabajo en la viña es tarea de todos. Debemos convencernos de que es imposible realizarlo cada uno por su propia cuenta. Por eso necesitamos espacios de comunión como este, en los que advirtamos que el empeño por anunciar a Cristo es común y en los que debatamos y acordemos las líneas principales de nuestro trabajo. Compartimos un mismo sacerdocio; tenemos el mismo Señor y compartimos la misión. Por eso debemos crecer para ser un verdadero cuerpo presbiteral en el Señor.

Como sabéis, hace pocos días he regresado de Roma, donde he participado en el curso de formación para nuevos obispos, que organiza la Congregación para los Obispos. Durante 10 días he podido convivir con 115 Obispos de todo el mundo, principalmente de Europa y de América. De España estábamos los cuatro obispos ordenados el presente año. Ha sido experiencia fuerte de Iglesia, de comunión en nuestro ser y en nuestra misión. Hemos vivido lo que significa formar parte de un colegio y ser ministros de la comunión eclesial. Han sido también días intensos en los que hemos recibido de grandes expertos formación sobre los aspectos más importantes del ministerio episcopal. El encuentro culminó el jueves pasado con la audiencia que el Papa Francisco nos concedió.

El tema general del encuentro ha sido el Obispo como maestro de discernimiento. El Papa, en su discurso, recordó que el protagonista del discernimiento es el Espíritu Santo, por lo que sólo puede ser maestro de discernimiento quien es guiado por Dios. Sólo en el silencio de la oración se puede escuchar la voz de Dios, aprender las características de su lenguaje, acceder a su verdad. Pero la tarea de discernir corresponde también a todo el pueblo de Dios. A este propósito dijo el Papa unas palabras que nos pueden resultar muy útiles:

“El discernimiento del Obispo es siempre una acción comunitaria, que no prescinde de la riqueza del parecer de sus presbíteros y diáconos, del pueblo de Dios y de todos los que pueden ofrecer una ayuda, incluso mediante aportaciones concretas y no meramente formales”

“En el diálogo sereno, que no tiene miedo de compartir e incluso de modificar el propio discernimiento con los otros: con los hermanos en el episcopado, a los que está sacramentalmente unido, con lo que su discernimiento se hace colegial; con los propios sacerdotes, de los cuales es garante de aquella unidad que no se impone con la fuerza sino que se alcanza con la paciencia y la sabiduría de un artesano; con los fieles laicos, porque ellos conservan el “olfato”

de la verdadera infalibilidad de la fe que reside en la Iglesia: ellos saben que Dios no disminuye en su amor ni olvida sus promesas”.

No puedo leer aquí todo el discurso, pero no tiene desperdicio. Indica una actitud del Obispo, pero también de cualquier pastor: estar a la escucha de Dios y a la escucha del pueblo de Dios. Este es precisamente el núcleo del trabajo pastoral que se propone para nuestra Diócesis y que trataremos en el primer punto del orden del día: discernir juntos para crecer como evangelizadores.

Hemos preparado un folleto, que recoge el borrador que ya conocéis. La próxima semana será presentado en cada uno de los tres arciprestazgos de la Diócesis. Es importante que ilusionemos a nuestras comunidades con esta tarea, invitándoles a participar en este trabajo común de discernimiento.

Otro punto importante del orden del día es el que se refiere a las reuniones arciprestales. Vale la pena potenciar las reuniones de arciprestazgo como espacios de plegaria, de formación, de diálogo pastoral y de convivencia fraterna. La formación permanente de este año tendrá como base el documento “Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis”, que os entregamos junto con una pequeña guía que he preparado, con indicaciones para las reuniones. Se señalan unas preguntas para cada reunión con la intención de sugerir temas de diálogo y de reflexión.

Comenzamos un nuevo curso pastoral. Cuento con todos vosotros para ponerlo en marcha y llevarlo a cabo. Que el Espíritu guíe nuestros pasos. Y que Santa María, la Madre de Dios del Monte Toro, nos acompañe.